

er jo i Virkeligheden Forholdet nu. Den har maaske endogsaa daarligt Raad til at undvære de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Flertallet foreslaar, men den har i alt Fald slet ikke Raad til at undvære de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det forekommer mig derfor, at der aldeles ikke behøves nogen Undskyldning til Kommunerne for, at man har nedsat dette Tilskud. Det er en naturlig Følge af hele den finansielle Stilling, og det er meget tvivlsomt, om disse direkte Tilskud til Kommunerne overhovedet gøre den Gavn, som ærede Medlemmer tro.

la Cour: Det er netop for nogle Bemærkninger angaaende Tilskuddet til Kommunerne jeg vil bede Tinget om en lille Smule Opmærksomhed. Jeg ser ikke paa det, saaledes som den ærede Taler, der nu satte sig, at det ikke skulde være Statens Pligt at komme Kommunerne til Hjælp. Hidtil har det staaet for mig saaledes, at Staten har opkrævet Forbrugsskatter og Ejendomsskatter — det har væsentlig været det, som har fyldt Statskassen —, medens Kommunerne have været henviste til at opkræve dels Ejendomsskatter, dels Formue-, Lejligheds- og Indkomstskat. I det Staten nu begynder at forlange en Formue- og Indkomstskat, griber den ind i det Skatteobjekt, som hidtil har været Kommunernes alene, og det er en Selvfølge, at bliver dette Skatteobjekt angrebet, bliver det svagere til at svare Kommunen Skat, end det hidtil har været. Derfor finder jeg det naturligt, at Staten maa give en Del, endogsaa noget klækkeligt, til Kommunerne for at faa Lov til at beskatte det hidtilværende kommunale Skatteobjekt. Den samme Tanke har vistnok været fremme i Skattekommissionen, thi i dens Betænkning finde vi et Forslag, som gaar ud paa at tilbageføre til Kommunerne en vis Del af Formueskatten. Skattekommissionen havde $0,5$ pro mille paa Formuen, og deraf tilbageførte den til Kommunerne for al fast Ejendom de $0,4$ pro mille, hvilket udgjorde et Beløb paa omtrent 2 Mill. Nu kommer Flertallet her og forlanger $\frac{1}{10}$ pro mille mere paa Formueskatten, forringer altsaa det kommunale Skatteobjekts Evne til at kunne svare Skat, samtidig med at det i dette Øjeblik ikke vil lade Kommunen tilflyde et saa stort Beløb, som allerede Skattekommissionen havde foreslaaet skulde tilflyde den paa Grund af den Formueskat, der blev udkreven. — Det var dette, jeg i faa Ord vilde gøre opmærksom paa. Ellers skal jeg ikke sinke Tiden. Jeg holder selv-

følgelig paa, at Kommunerne maa absolut have de $2\frac{1}{2}$ Mill., og jeg vil anbefale, at man bliver staaende ved Lovforslaget, som det lyder. Jeg mener, at Regeringen, da den forelagde Skattelovene her, var klar over den finansielle Situation. Talen om den i sig selv hvilende Skattereform havde vi allerede i Fjor. Da den højtærede Indenrigsminister ikke har taget Forslaget om de $2\frac{1}{2}$ Mill. tilbage, og den ærede Finansminister ikke har gjort nogen *officiel* Indvending imod det, indser jeg ikke, af hvilken Grund vi her oppe i Landstinget skulde berøve Kommunerne den Million.

Pagh: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 47 og 49, der handle om Overgangstiden. Jeg foretrækker Forslaget om den længere Overgangsfrist. Naar jeg gør det, er det af Hensyn til de mange næringsdrivende paa Landet, som ved den ny Ordning ville blive føleligere ramte af Ejendomsskatter end hidtil. Det er ganske vist, at den længere Overgangsfrist vil medføre Ulemper for Administrationen for Sogneraadene, men det forekommer mig, at det andet Hensyn, Hensynet til dem, der ved den ny Ordning faa en føleligere Skattebyrde, er vigtigere. Derfor foretrækker jeg og anbefaler Bestemmelsen om den længere Overgangsfrist.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Ændringsforslaget under Nr. 45 er stillet i Overensstemmelse med Ændringsforslaget Nr. 26 til § 8 i det i sidste Møde behandlede Lovforslag om Ejendomsskyld, idet Tanken jo er at flytte Bestemmelsen om den kommunale Ejendomsskyld bort fra det andet Forslag og ind paa det her foreliggende Lovforslag om den kommunale Beskætning. Da Spørgsmaalet ved Behandlingen af Lovforslaget om Ejendomsskyld her blev udsat til tredie Behandling, vil jeg i Overensstemmelse hermed ligeledes tilbagetage Ændringsforslag Nr. 45.

Formanden: Jeg antager ikke, at nogen optager Ændringsforslag Nr. 45. (Ophold). Det er da bortfaldet tilligemed det til samme stillede Underændringsforslag.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslagene Nr. 51 og 55. De ere, som af den højtærede Formand oplyst, stillede af mig og tiltraadte af Udvalget. De ere stillede af mig, efter at den foreløbige Be-